

DE NIEUWGEIDEN VAKBIEVEGING

De Organisatie der Jeugd

door Corn. Mertens

II.

Ons eerste artikel hebben we reeds in breede trekken uiteengezet hoe de Syndikale Kommissie van België nimmer de organisatie van de jeugd uit het oog verloor, en wat in de laatste jaren door haar is gedaan geworden ten voordeele van de syndikale opvoeding der jonge vakbonders.

Thans willen we nog even stilstaan bij de poging door de Syndikale Kommissie aangewend om, door het bespreken op het syndikaal kongres van 1932, van de organisatie der jeugd deze een stap verder op de baan harer verwezenlijking te brengen.

In een verslag door makker Bondas, namens het Bureau der Syndikale Kommissie opgemaakt, had hij een overzicht gegeven van wat in binnen- en buitenland gedaan werd om de organisatie der jeugd te bevorderen. Hij besloot met enkele opmerkingen die de organisatie der jeugd aanbevelen, zonder haar bij de vakvereniging te beperken, en als eerste bestuurlijke maatregel voorstellend dat al de vakbonden de opstelling hunner jonge leden zouden doen, in dien geest dat als jonge leden zouden aanzien worden alle leden die de 21 jaar niet overschrijden.

De beperking van dit verslag op het syndikaal kongres was zeer belangrijk. Alhoewel allen het eens waren om aan de organisatie en de opvoeding der jeugd nog meer dan ooit aandacht te schenken, toch deden zich sterk tegenover elkander staande opvattingen gelden. Ten slotte werd besloten een kommissie samen te stellen die gansch het vraagstuk zou onderzoeken.

Het kongres nam deze beslissing op 26 September. Op 11 Oktober stelde het Nationaal Komiteit der Syndikale Kommissie een kommissie van 9 leden samen.

Begin December nam deze kommissie een eerste besluit, er toe strekkend de Federaties van Vakbonden te verzoeken hare aangesloten organisaties op te vorderen : 1° de statistieken harer leden onder de 25 jaar over te maken; 2° steekkaarten op te maken, de samenstelling van de familie van elk lid weergevend en bijhoudend, zoodat de kinderen der leden, die den ouderdom van 14 jaar bereiken, zouden gekend zijn, en het aldus mogelijk wezen zou ze, bij de intrede in werkplaats en fabriek, tot de vakbeweging te brengen. Terzelfder tijd werden de Federaties van Vakbonden aangeraden om, naar het voorbeeld der Federatie van Antwerpen, in haren schoot een werkloozenkas voor de jonge lui op te richten.

Deze pogingen, alsook de andere nadien door de kommissie en het sekretariaat der Syndikale Kommissie aangewend, hebben, spijtig genoeg, tot geen voldoening gevende uitslagen geleid. Op een vijftal federaties na, die zelfs niet bij machte waren om volledige inlichtingen aangaande het aantal jonge leden te bezorgen, kwamen er van de federaties geen voldoende antwoorden binnen.

Dit was de oorzaak dat de kommissie niet in staat was om bepaalde voorstellen aan de Syndikale Kommissie voor te leggen. Maar dit had ook voor gevolg dat de bijzondere maatregelen met het oog op de organisatie en de opvoeding der jeugd, door iedere Centrale of Fede-

ratie van Vakbonden voort afzonderlijk zijn genomen geworden.

In de Federaties van Vakbonden.

De eerste pogingen welke door eene Federatie van Vakbonden aangewend zijn geworden met het oog op de stichting eener syndikale jeugdorganisatie, waren deze van de Antwerpsche Federatie. Deze laatste had de eerste cursus voor jonge vakbonders, door de Syndikale Commissie op touw gezet, niet gegeven. Maar in het tweede winterseizoen wel, en toen had deze cursus zoodanigen bijval, dat bij makker Laroche het geniale gedacht op kwam om al de jonge lui, zoo meisjes als jongens, die de lessen buitengewoon talrijk gevolgd hadden, bijeen te houden in eene syndikale jeugdorganisatie.

De bijval was geweldig. De Federatie van Vakbonden zag zich genoodzaakt een bestendig sekretaris voor deze syndikale jeugdorganisatie aan te stellen. Na de eerste cursus van 1930-1931 opgericht met 182 leden, kon op het eerste jeugdkongres in Februari 1932 gehouden, worden vastgesteld dat 791 jonge leden toegetreden waren, verdeeld over 5 gewestelijke en 17 plaatselijke afdelingen. Niet alleen worden de cursussen voor jonge vakbonders met vrucht gevolgd, maar ook werden er kaderkursussen ingericht. Meerdere afdelingen hadden in haren schoot verscheidene voordrachten waarvan velen met filmen en lichtbeelden. Bezoeken aan nijverheidsinstellingen, gebouwen en muzea worden regelmatig ingericht. In de meeste afdelingen bestaan reeds studiekringen, vermaakgroepen, zooals kooren- en tooneelafdelingen. Zelfs worden in de meeste allerhande sporten behoevend. Verder verdient ook een bijzondere vermelding het feit dat eene spaarkas werd opgericht, in de eerste plaats met de bedoeling tijdens het zomerseizoen leerzame en ontspanningbrengende reizen in te richten.

Laat ons hier nog bijvoegen dat de Antwerpsche syndikale jeugdorganisatie als officieel orgaan een maandblad uitgeeft, bestemd als opvoedingsmiddel en tevens als het regelmatige verband tusschen leiding en leden.

Het tweede kongres, in Maart 1933 gehouden, was nog belangrijker dan het eerste, en door het gehalte van de besproken vraagstukken, en door de talrijke en geestdriftige deelname van de leden. De groote feestzaal van het Bondsgebouw was tot op de galerij gevuld met een opeengepakte menigte van jonge lui die, door hunne aanwezigheid, verlangden te getuigen van hunne gehechtheid aan de organisatie.

* * *

Pogingen als deze te Antwerpen aangewend zijn bij deze laatste stad en omgeving beperkt gebleven. Dit wil natuurlijk niet zeggen dat, in de andere streken des lands, de Federaties van

vakbonden zich niet om de organisatie der jeugd zouden bekommerd hebben. Integendeel! Maar de omstandigheden, de zeden en gewoonten verschillen zoodanig van streek tot streek, dat er niet kon aan gedacht worden om, op korten tijd, een eenheid van opvatting aangaande de aan de jeugdorganisatie te geven vorm te zien tot stand komen.

Zoo zien we, bij voorbeeld, in het Luiksche bekken, de Socialistische Sportfederatie en deze der Roode Valken nauw samenwerken met de Federatie van Vakbonden. De verpletterende meerderheid van de leden dezer federaties, zijn lid van hunnen vakbond, ten minste voor zoverre zij daarvoor in aanmerking komen. Op de algemeene vergaderingen dezer federaties wordt telkens van de gelegenheid gebruik gemaakt, om de leden steeds beter vertrouwd te maken met de taak die zij, als jonge lui, te vervullen hebben, met het oog op hunne krachtige medewerking aan het vakvereenigingswerk. Ook met de andere vormen der jeugdbeweging, zooals de Jonge Wachten, enz., heeft de Federatie van Vakbonden betrekkingen welke ten slotte leiden zullen tot, — tot niets gestoorde, — samenwerking en verstandhouding tusschen de vakbeweging als dusdanig en alle vormen der jeugdbeweging.

* * *

In de Federatie van Vakbonden van Charleroi heerscht dezelfde opvatting. Ook daar meenen onze kameraden dat de jonge lui niet in een afzonderlijk syndikale jeugdorganisatie moeten geschaard worden. De overtuiging heerscht daar dat de reeds bestaande jeugdorganisaties (sport, ontwikkeling, vermaak, enz.) moeten worden aangemoedigd; dat aan de leden ervan moet geleerd worden dat hunne plaats ook is in de strijdorganisatie bij uitnemendheid, namelijk den vakbond, en dat ze daar ook een gewichtige rol te vervullen hebben.

* * *

In de Federatie van Vakbonden van het Centrum zijn onze kameraden dezelfde meening toegedaan als onze kameraden in Luik en Charleroi.

In de laatste twee jaren slechts hebben zij buitengewone inspanningen gedaan met het oog op den toestand welke aan de jonge lui geschapen is door de crisis. De leiding der vakbeweging heeft zich bijzonder bezig gehouden met het bekomen van steun voor de jonge lui, die van arbeid verstoken blijven, hetzij ze pas de school verlaten hebben, hetzij ze na korten of langeren tijd in de werkplaats te hebben doorgebracht tot werkloosheid gedoemd zijn geworden. Ze heeft bovenmenselijke pogingen gedaan opdat aan de werkloze jeugd gelegenheid zou geboden worden in de bestaande scholen het geleerde te behouden en aan te vullen.

Maar dit alles wordt gedaan in de overtuiging

dat op die wijze niet alleen het behartigen van de belangen der jonge lui op uitstekende wijze geschiedt, maar ook dat deze terzelfder tijd daadwerkelijk betrokken worden in het vakverenigingswerk, zonder dat daarvoor een afzonderlijke syndikale jeugdorganisatie moet worden opgericht.

* * *

In de andere Federaties van Vakbonden is, alhoewel het vraagstuk van de organisatie der jeugd niet gansch is verwaarloosd geworden, toch geen stevige poging aangewend om de lessen te trekken en gebeurlijk maatregelen toe te passen welke voortvloeiden uit de besprekingen op de Syndikale Week van Antwerpen en op het Syndikaal Kongres van 1932.

In sommige federaties, zooals Brussel en Gent bijvoorbeeld, zijn sinds lang besprekingen gevoerd tusschen de vertegenwoordigers der plaatselijke en gewestelijke vakorganisaties, zonder dat dit tot bepaalde besluiten geleid heeft.

Misschien is dit wel een der redenen waarom in sommige streken des lands de leiders der plaatselijke vakbonden zijn overgegaan tot het oprichten, in hunnen schoot, van jeugdgroepen, waarvan we in ons volgend artikel gewagen zullen, benevens van de aktie op dit gebied van zekere onzer nijverheidscentralen.

De Kristelijke Arbeidersjeugd door Jean Nihon

(Vervolg)

Als slot.

Wij zijn ver van alles gezegd te hebben wat in de K.A.J. beschouwing verdient. Wij meenen nochtans genoeg elementen verzameld te hebben om een algemeen overzicht te geven over deze modelorganisatie. Men zal bemerkt hebben, dat wij overal den nadruk gelegd hebben op de positieve waarde van de in oogenschouw genomen verwezenlijkingen. Wij zouden over tal van bijzonderheden kunnen vitten hebben. Wij hebben het niet gedaan, omdat datgene wat ons verdeelt zich minder bevindt in de organisatie dan in de leeringen waardoor wij tegenover elkander staan. Anderen zullen zeggen wat wij desbetreffend denken en wat aan de kristen-demokraten dient ten laste gelegd.

Dat het voldoende zij hier aan te toonen, dat de K.A.J., volgens den aard en het doel van haar organisatie, een school, een sociale dienst en een vertegenwoordigend lichaam is. Over gansch de organisatie spelen de priesters een overwegende rol. Op elk gebied van de K.A.J.-aktie treft men hen om de fouten te herstellen, om aan de aanwerving mede te helpen, om de studievergaderingen voor te zitten, om de moraal op te bouwen. Dusdoende ontzien zij zich, met de noodige bescheidenheid, geen moeite, weten invloed uit te oefenen zonder zich werkelijk op te drin-

gen, en hun gezag, kostbare waarborg voor het vertrouwen der ouders, oefent zich uit en dringt zich op, op een behendige wijze. Wereldlijke ouderen, «Vrienden van K.A.J.», werken ook mede aan het werk en verzekeren het, behalve hun sympathie, van een onschatbaren rechtstreekschen steun.

Aldus bestuurd en aangemoedigd, past de K.A.J. een aktiemethode toe welke wij ernstig moeten bestudeeren. Het heeft eenigen tijd geduurd alvorens deze methode zich duidelijk afteekende. De K.A.J.-leiders hebben gewild, dat het leven hunner beweging rechtstreeks zou berusten op sociale werkelijkheden waargenomen in de arbeiderskringen. Deze veelzijdige waarneming heeft stelselmatig het onderzoek benutigd als eerste middel van navorsching. Wanneer men een kring en dezen die er in leven wil vervormen, dan moet men ze eerst kennen. Men moet tot hen gaan, ze van dicht bij zien, de mogelijkheden meten, kortom in het werkelijke en het heden werken, door de ware behoeften te ontdekken en de middelen vast te stellen om ze volledig te voldoen.

De K.A.J.-methode is tegelijk bedrijvig, realistisch, organisch en aangepast aan de behoeften van een levendige jeugdbeweging. Dank aan het onderzoek, worden de gegevens verzameld van de vraagstukken die de aandacht moeten vestigen van de jonge arbeiders. In de studiekringen worden de oplossingen voorgesteld, en wanneer zij, na een ernstig onderzoek, klaar zijn, stelt gansch de organisatie zich tot taak om ze in de werkelijkheid om te zetten. Aldus spoort iedereen de gebreken op, zoeft den gewenschten vooruitgang en wijdt zich aan opbouwend werk. Deze individuele en kollektieve inspanningen dragen uitstekend bij tot de vorming van de jongeren, daar deze daarin de gelegenheid vinden hun verschillende eigenschappen te oefenen en het beste van hun wilskracht in te spannen.

De socialisten, jonge en oude, kunnen heilzame lessen trekken uit het bestaan van de K.A.J. Laat ons hopen dat zij begrijpen, dat er in een arbeidersjeugdbeweging een gezag, opvoeders moeten zijn, die in overeenstemming met haar werken, een goede opvoedende methode, een werkdadige steun van de organisaties van volwassenen en een bestendige onderlinge bekommerning om gelijklopend hetzelfde ideaal te dienen.

Het experiment Roosevelt en de kinderarbeid in de Vereenigde Staten

De *Informations sociales* van het I.A.B., van 8 Januari 1934 publiceeren ruime uittreksels uit een memorandum opgesteld door het Federaal Bureau voor de bescherming der kindsheid, dat de bepalingen samenvat betreffende den kinderarbeid, vervat in de presidentieele overeenkomst van werkverschaffing en in de nijverheidscodes. Wij geven er hier bondig den inhoud van weer.

Deze bepalingen betreffen den minimumouderdom van aanneming aan den arbeid, en de « beginnelingen ». Aan deze laatste werd een bijzondere aandacht gewijd, ten aanzien van de talrijke misbruiken :

in den loop der crisis werven vele firma's de zoogenaamde « beginnelingen » aan, tegen een gering loon, en zenden ze weg na het begintijdperk. De bepalingen die er op gericht zijn in dezen toestand te verhelpen schrijven een gevoelige vermindering voor van het begintijdperk, een minimumloon voor de beginnelingen en een beperking van het aantal arbeiders die als dusdanig kunnen aangeworven worden.

Het ontbreken van een enkel dier voorschriften zou in staat stellen de reglementen te ontduiken en de jonge arbeiders uit te buiten onder voorwendsel hun het beroep aan te leeren.

Anderzijds, daar de kinderarbeid een onvermijdelijk gevolg is van den nijverheidsarbeid aan huis, en gezien de praktische onmogelijkheid de toepassing te verzekeren van de wetgeving op dit gebied, voorzien de codes de afschaffing van den huisarbeid in de groot-kleedingnijverheid. De volgende codes verbieden den huisarbeid : dames- en kinderkonfektie, fabriekage van korsetten en « soutiens-gorge », witgoed (behalve door bijzondere machtiging), manskonfektie (onder voorbehoud van een overgangstijdperk), onderkleeren en aanverwante artikelen, fabriekage van kunstbloemen en -pluimen (onder voorbehoud van een overgangstijdperk), fabriekage van regenschermen, fabriekage van neusdoeken (onder voorbehoud van een overgangstijdperk) en de fabriekage van damesgordels ; in de fabriekage van vischvangstartikelen is de huisarbeid toegelaten mits zekere beperkingen.

De volgende codes voorzien een minimumouderdom voor aanneming van 16 jaar : presidentieele overeenkomst van werkverschaffing (Blanket Code), automobielnijverheid, dames- en kinderkonfektie, korsetten en « soutiens-gorge », katoen (textiel) en weven van kunstzijde, fabriekage van elektrische toestellen, vischvangstartikelen, witgoed, ijzer en staal, kant, mannenkonfektie, petroleum, fotografienijverheid, kunstzijde, scheepsbouw en scheepsherstelling, wol (textiel), kinemalaboratoria, behangselpapier, leder, gemeenschappelijk vervoer, autobussen, elektrische spoorwegen en diensten en aanverwante werken, onderkleeren en aanverwante artikelen, kunstbloemen en -pluimen, tooneel- en muziekinrichtingen, fabriekage van zijden weefseis, regenschermen, kalk; automobielnijverheid (verkoop in het klein), verkoop in het klein van onbewerkt en bewerkt hout, bouwmaterialen en andere bijzondere artikelen voor den bouw, onderlinge spaarmaatschappijen, fabriekage van optische artikelen, neusdoeken, damesgordels, glazen (flesschen, bokalen, enz.), schoenen, kunstmatig ijs.

Meerdere codes behelzen bijgevoegde bepalingen die voor zekere werken een hooger aannemingsouderdom voorzien. Aldus voorziet de code der dames- en kinderkonfektie 18 jaar; voor het onbewerkt en bewerkt hout is de aannemingsouderdom 18 jaar, maar de jongens die 16 jaar oud zijn en meer mogen te werk gesteld worden in de nijverheid van de kisten en verpakkingen in hout en niet gevaarlijke werken gedurende de schoolvakanties, of, indien er in de familie geen loonarbeiders zijn van 18 jaar of daarboven, is de aannemingsouderdom voor de glasbewerking (flesschen, bokalen, enz.) 18 jaar voor alle werken van afbrikage of aanverwante gevaarlijke bewerkingen.

Anderzijds bepaalt de *Blanket Code*, dat de kinderen van 14 tot 16 jaar mogen gebruikt worden (behalve in de manufaktuurnijverheidstakken en den handel) gedurende hoogstens 3 uren per dag tusschen 7 uur 's morgens en 7 uur 's avonds aan werken die niet schaden aan het schoolgaan. De code van de tooneel- en muziekinrichtingen bepaalt dat de werkgevers het recht zullen hebben, na machtiging van de bevoegde overheid, spelers te gebruiken van minder dan 16 jaar om rollen te vervullen die geschreven zijn voor jonge spelers of die het bezigen van een kind vereischen.

Meerdere van die codes bevatten bepalingen met het oog op het afschaffen van de misbruiken bij het bezigen van beginnelingen. Wij stippen onder meer aan, dat in de automobielnijverheid het aantal leerjongens, beginnelingen en vrouwen die niet hetzelfde werk verrichten als de volwassen mannen, 5 t.h. niet mag overschrijden van het totaal aantal arbeiders, inbegrepen diegenen die in de aangesloten en vereenigde bedrijven arbeiden ; het minimumloon wordt vastgesteld, doch de duur van de beginperiode is niet bepaald. Voor de kantnijverheid bepaalt de code, dat er een beginneling zal zijn per zes arbeiders ; gedurende een periode van zes weken mogen de loonen der beginnelingen niet lager zijn dan 80 t.h. van het minimum. De code van het gemeenschappelijk vervoer, autobussen, enz., bepaalt dat de leerjongens en de jongelingen en meisjes gebezigd aan bureelwerk, alsook de jonge boodschappers van het een en het ander geslacht, beneden 21 jaar, geen loon mogen ontvangen dat lager is dan 80 t.h. van het minimumloon. Het aantal mag 5 t.h. van het totaal der gebezigde arbeiders niet overschrijden.

Een groot aantal codes behelzen gelijkaardige bepalingen.

Ongeminderd de hierboven opgesomde codes, stellen de volgende codes, over dewelke men nog over geen volledige bijzonderheden beschikt, een minimumouderdom van 16 jaar vast, die verhoogd kan worden in zekere beroepen, namelijk in de fabriekage van benzine-verdeelers (18 jaar voor het geleiden van machines voor metaalbewerking of de rechtstreeks er mede in verband staande werken) ; verwarmingstoestellen met mazout, fabriekage van linoleum en viltvoerstoff, uitbating van zoutmijnen (21 jaar in de ondergrondse mijnen), fabriekage van geleidingen in gietijzer (18 jaar in de werken van gevaarlijke gietterijen), fabrieken van stoomketels, van akkumulatoren en zuilen met vocht, van het maken en isoleeren van draden (18 jaar bij de gevaarlijke bewerkingen met metaalbewerkingsmachines, fabriekage van wasch- en droogreinigingsmachines, van automatische branduitdoovers (Sprinkler), van machines voor de textielnijverheid (18 jaar voor het geleiden der metaal- en houtbewerkingsmachines, of elke andere in beweging zijnde machines, of voor de werken die er rechtstreeks mede in verband staan, of bij de thermische bewerkingen, of eindelijk in ieder ander gevaarlijk beroep). Eindelijk stelt de bouwmaterialen-nijverheid een minimumouderdom van 18 jaar vast voor de door haar gebezigde arbeiders.